

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 1

ΙΟΥΝΙΟΣ 1917

ΑΘΗΝΑΙ. ΟΔΟΣ ΑΥΚΑΒΗΤΟΥ 7Α

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Αισθάνομαι χαράν και υπερηφάνειαν όταν βλέπω τους Προσκόπους. Την χαράν μου προξενεί η σκέψις ότι τα παιδιά αυτά που εφόσκονται εις τόσον τρυφεράν ηλικίαν, την πλέον επικίνδυνον ηλικίαν, διέρχονται τας ώρας της σχολής των καταγινομένα εις ευχαρίστους ασκήσεις και υγιείς τέρψεις από εκείνας που λεπτύνουν τὸ πνεῦμα και μορφώνουν τὸν χαρακτήρα. Την υπερηφάνειαν μου γεννᾷ ἡ ιδέα ὅτι τὰ παιδιά αυτά, όταν μεθ'αὔριον θὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα, ὡς στρατιῶται, δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ διδασκῶν τίποτε περισσότερα ἀπὸ ὅσα γνωρίζουν.

Τὸ μέγα ἀγαθὸν τοῦ Προσκοπισμοῦ, τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ επικρατήσῃ και νὰ γιγαντωθῇ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, εἶνε αὐτὸ ἀκριβῶς: ὅτι διδάσκει τὰ παιδιά πῶς ὁ ἄνθρωπος και ὁ μικρὸς και ὁ μεγάλος εἰς τὴν ηλικίαν εἶνε πάντοτε στρατιώτης. Τὰ διδάσκει ὅτι ὁ μεγαλειότερος τῶν πολέμων εἶνε ἡ ζωὴ και εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ὁ καθεὶς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὀρισμένην τὴν θέσιν του και νὰ ἐκτελῇ πιστῶς τὸ καθήκον του. Ὁ προσκοπισμὸς ἀναπτύσσει τὰ ὀρυαῖα ἰδανικά και μορφώνει τοὺς εὐγενεῖς και δυνατοὺς χαρακτήρας. Εἶνε τιμὴ ν' ἀνήκῃ κανεὶς εἰς αὐτόν. Εἶνε χαρὰ νὰ εἰμπορῇ κανεὶς νὰ τὸν καμαρώνῃ.

B.

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Πόσον γλυκεῖα μοῦ μένει ἡ ἀνάμνησις ἐκείνης τῆς εὐτυχισμένης στιγμῆς που ἀπεφάσισα νὰ γίνω και ἐγὼ πρόσκοπος. Θὰ τὴν θυμῶμαι ὅλα μου τὰ χρόνια και θὰ φέρω πάντα με ὑπερηφάνειαν τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχηγοῦ που μοῦ ἀπένευμε τόσῳ τιμητικὰ τὸ Σῶμα τῶν προσκόπων. Θὰ εἶμαι πάντα πρόσκοπος γιατί ἡ προσκοπικὴ ιδέα με κρατεῖ πάντα γοητευμένον. Ὄταν ἐκάλεσα διὰ πρώτην τὴν ὀμάδα μου, τοὺς πρώτους μου προσκόπους τὸν Περσίδη, τὸν Σεμέτλλον, τὸν Παπαλεξανδρῆ, τὸν Μελετόπουλον, τὸν Καραγιαννόπουλον, τὸν Φουφέπουλον, τὸν Φωτόπουλον και τοὺς εἶπα τὰ πρώτ' μου λόγια, τὴν πειθαρχίαν τὴν ἀγάπην, τὰς ἐκδρομάς, τὰς συγκεντρώσεις και τόσα ἄλλα πράγματα ἤμουν ἀξαιρετικὰ υπερήφανος. Εἶχα θέσει και ἐγὼ τὰς βάσεις μιᾶς ὀμάδος ἀπὸ τὴν ὅποιαν θὰ ἐβγαίναν παιδιά καλὰ, χωρὶς τὰ ἐλαττώματα που εἶχαν πρώτα, παιδιά με ζωὴν, με θέλησιν, με χαρακτήρα, με τὴν ψυχὴν ἀγνὰ Ἑλληνικὴν, και τὸ φρόνημα ἀκμαῖον διὰ τὴν Πατρίδα και τὸ μέλλον μας: Πόσῳ ἤμουν ευχαριστημένος. Ὅλα τὰ παιδιά που πέρασαν και που περνοῦν ἀπὸ τὴν ὀμάδα μου εἶνε

τόσῳ καλὰ εἰς τὴν κοινωνικὴν τους ζωὴ. Καὶ εἶμαι πολὺ ευχαριστημένος, υπερήφανος που συνετέλεσα και ἐγὼ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσουν τὰ παιδιά αὐτὰ καλὸν χαρακτήρα. Ὄταν ἐγείνα πρόσκοπος οἱ διαβάται που συναντοῦσα κυττοῦσαν τὴ στολή μου σὰν περιεργό φαινόμενον. Ἄλλοι γελοῦσαν, ἄλλοι ἐμουρμούριζαν κατὶ—δὲν ξέρω τι—ἄλλοι μᾶς ἐσοχολίαζαν ὅπως αὐτοὶ ἐνόμιζαν, και ἄλλοι δὲν ξέρω τι ἔκαναν. Πέρασαν ἀπὸ τότε τρία ἢ τέσσαρα χρόνια. Οἱ ἄνθρωποι ἐμάθαν τι θὰ πῆ πρόσκοπος, τι διδάσκειται και τι ἔχει μάθη αὐτὸ τὸ παιδί με τὴν περιεργὴν στολή, εἶδαν τι παρουσίασαν εἰς τὸ Στάδιον κατ' ἐπανάληψιν, ἤκουσαν πόσαις φοραῖς οἱ πρόσκοποι ἐφάνησαν χρήσιμοι εἰς πολλὰς εὐκαιρίας, και τώρα ὅταν μᾶς βλέπουν εἰς τὸν δρόμον μᾶς κυττάζουν με θαυμασμόν, δὲν ψιθυρίζουν τίποτα πειά, δὲν γελοῦν, δὲν εἰρωνεύονται. Μιὰ μέρα ἤκουσα κάποιον νὰ λέγῃ σὲ μιὰ στιγμὴ που εἶδε προσκόπους νὰ περνοῦν: «Αὐτὰ τὰ παιδιά! Καὶ τι δὲν ξέρουν και τι δὲν ἔχουν μάθη αὐτὰ τὰ παιδιά». Καὶ ἀπὸ τότε ἐστερεώθη μεσα μου ἡ ιδέα ὅτι ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ καταλαβῆναι τι θὰ πῆ πρόσκοπος.

Σ. ΠΕΡΑΚΕΑΣ

Λοκ. 9 ὀμ.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΦΟΡΕΙΣ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς 9 Ὀμ. τῶν Προσκόπων ἐπιστρέφον προ ἡμερῶν ἀπὸ ἐκδρομῆν πρὸς τὴν Γλυφάδα παρέσχε καθ' ὁδὸν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς ἐκδρομέα ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ πάθῃ κάταγμα τῶν δικτύλων τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἐκ τοῦ ὅτι ἐπέρασεν ἡ ρόδα ἐνὸς κάρρου ἐπάνω ἀπὸ τὸ πόδι του. Ἡ ἐπίδεξις τοῦ τραύματος ἐγένετο με πολλὴν προσοχήν. Ὁ καθηγητὴς κ. Γερουλᾶνος ὁ ὁποῖος εἶδε πρώτος τὸν τραυματίαν ἐν Π. Φαλήρῳ ἐξέφρασε τὴν ευχαριστήσιν του.

Οἱ τραυματιοφορεῖς πρόσκοποι εἶνε σήμερον ὀλίγοι, μόλις 20, ἀλλὰ μετὰ τινὰ χρόνον θὰ εἶνε διπλάσιοι. Σήμερον 20—25 ἐκ τούτων δέχονται μαθήματα τὰ ὁποῖα εὐγενῶς ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ ὁ παρὰ τῷ Ἀ' Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ στρατ. ἰατρὸς κ. Μαρίνος. Εἶνε πολὺ χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν οἱ τραυματιοφορεῖς. Εἰς πᾶσαν στιγμὴν δύνανται νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας, νὰ προλάβουν μεγαλιέτερα δυστυχίματα ἢ και νὰ σώσουν τελείως ἕνα ἄνθρωπον. Αἱ πρώται βοήθειαι εἰμποροῦν πολλάκις νὰ σώσουν τελείως ἕνα παιθόντα. Διὰ τοῦτο οἱ τραυματιοφορεῖς πρόσκοποι εἶνε προωρισμένοι ὄχι μόνον ἐν ἐκστρατείᾳ νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας, ἀλλὰ και εἰς τὸν καθημερινὸν βίον μεγάλως νὰ βοηθήσουν τὴν κοινωνίαν.

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ!

Αν θελήσει κανείς να ρίξει ένα βλέμμα προς τα πίσω, και να εξετάσει τη ζωή του προσκοπισμού στην Ελλάδα, είναι αδύνατον να μη Οκυμασθή πως το σώμα των Ελλήνων προσκόπων κατώρθωσε όχι μονάχα να ζήσει στον τόπο μας, αλλά και να ριζοβολήσει στο έδαφος για σκοπούς αυτού του είδους έδαφος μας. Και αν τύχει αυτός που θα γυρίσει στα περασμένα να είναι ένας από τους πρώτους προσκόπους, ένας που έζησε χρόνια ανάμεσά τους, που κισθάνεται τον μεγάλο σκοπό και εδοκίμασε τα καλά αποτελέσματα του προσκοπισμού, δεν θα έχει βέβαια μονάχα Οκυμασμό. Θα θυμηθεί, θα συγκινηθεί και στο τέλος θα χαρή, βλέποντας πως όλα τα όνειρα, και όλοι οι κόποι, και όλες οι ελπίδες των πρώτων χρόνων δεν ήταν άπαια χίμαιρα. Θα χαρή, γιατί θα δει πως ο προσκοπισμός που για να επικρατήσει δοθήσε κι' αυτός με της μικρές δυνάμεις που διαθέτα, εγκλιματίσθησε στο χώμα της πατρίδας μας και πως μετά μέρα, γρήγορα ή αργά, θα φουτώσουν γιάρά τα κλαδιά που θα ξεκουράσουν στον Ισκίο τους το Έλληνόπουλο του μέλλοντος.

Το 1910 για πρώτη φορά ή ιδέα πως το άγγλικό Scouting θα μπορούσε να εφαρμοσθή και στον τόπο μας βγήκε από το κεφάλι του Λευκαδίτη. Αυτός και καμιά δεκαριά παιδιά που άγκυρουν της έκδρομής το άπεράσισαν. Κι' άμέσως ή απόφασις εβεταλεσθη, τόσο γλήγορα, τόσο άνεργητικά, που το 1911 στην άρχή του είδε τους πρώτους Έλληνους προσκόπους να άναβαίνουν στην Πάρνηθη, ντυμένους έμοιόμορφα με της ουμπανητικής από το χακι στολής τους.

Στην άρχή ήταν λίγοι οι έκλεκτοι αυτοί, οι ίδρυται να πούμε. Το σχέδιον ήταν τολμηρό, κι' έπρεπε, για να άπλωθη να είναι αυτοί αρκετά γυμνασμένοι ώστε να γυμνάσουν τους μέλλοντας συναδέλφους των. Κατά τα τέλη του 1911 πολλοί κύριοι της κοινωνίας μας άνέλαθαν να βοηθήσουν τον Λευκαδίτη στο δύσκολο σχέδιο του. Και ήταν άπαραίτητο αυτό, γιατί μ' όλο το σεβασμό που είχαν όλοι στο πρόσωπο του άληθινοί ίδρυται δεν μπορούσαν να το παραδώσουν έτσι, άμέσως, τα παιδιά τους για ένα σκοπό που ήταν σχεδόν άγνωστος στον τόπο. Κ' άμ' έπος, άμ' έργον. Έβγαίναν τα επίσημα έγκαίνια στο Κεντρικό γυμναστήριο, έτοιμάσθησαν ή στολές των νέων προσκόπων, μοιράσθησαν τα πρώτα βιβλία πουχαν έλθει από την Άγγλία, και άρχισαν αλ πρώτοι έκδρομαί. Οι λίγοι πρόσκοποι του Λευκαδίου χρησίμευαν για έδηγοί και άνωματάρχη.

Κι' έτσι σιγά-σιγά άρχισε να ζή και να δυναμώνη το μικρό σώμα, πρώτα με τριάντα, έπειτα με πενήντα και ογδόντα προσκόπους.

Όταν εδόθησαν εις το σώμα των προσκόπων ή τιμητική διακρίσις να παρασούν τον Άπριλή του 1912, μπρός στον Βασιλέα Γεώργιον κατά την παρέλασιν όλης της φρουράς άμέσως μετά την σχολήν των Εθελπίδων, οι περισσότεροι έφημερίδες διαμαρτύροντο γιατί να πάρουν θέσι τα μικρά άκείνα με τα κοντά πανταλόνια και τα κοντάρια στο χέρι, πριν από τον ελληνικό στρατό. Δέν μπορούσαν να φαντασθούν τότε ότι τα παιδιά θα έπρόσφεραν τόσες ύπηρεσίεσ στον Κισίλέα και την πατρίδα, λίγους μήνας έπειτα, όταν ή γενναίος στρατός μας

πολεμούσε για την ελληνική τιμή και δόξα, ποτίζοντας βήμα, προς βήμα με άγνό αίμα τα ελληνικά χώματα που έλευθερωσαν. Όμως ή παρέλασις άκείνη έβωσε νέα δύναμη και νέεσ ελπίδεσ. Άμέσως από ογδόντα οι πρόσκοποι εδιπλασιάσθησαν, και όσοι ήταν άδιάφοροι άρχισαν μ' ένδιαφέρον να παρακαλουθούν τον προσκοπισμόν.

*
* *

Και ήλθαν οι δύο πόλεμοι, κι' άσκορπίσθησαν σε όλες της άκρες των Άθηνών τα νέα παιδιά, για ν' αντικαταστήσουν ειτα ως άγγαλιφόροι και νοσοκόμοι, είτε ως γρατείεσ και γυμνασται τούς άνδρας που μπορούσαν να παν στο μέτωπο και να πολεμήσουν. Έβούλεψαν με τη καρδιά τους, έδούλεψαν με πατριωτισμό, όχι μονάχα γιατί κισθάνοντο πως έπρεπε κάτι κι' αυτοί, σαν πρόσκοποι, σαν Έλληνεσ, να προσφέρουν στην άγωνιζόμενη πατρίδα, μά και γιατί ήθελαν ν' άποδείξουν σε τί χρησιμεύει ο Προσκοπισμός. Και το κατώρθωσαν.

Έτσι, βήμα με βήμα, προχωρούσε και κιστακτούσε έδαφος ο προσκοπισμός. Αι έπιδείξει του Σταδίου, αι πολυήμεροι έκδρομαί, τα μαθήματα των τραυματιοφόρων, αι ψυχοθεράπειαι των άποτελούν γεγονότα που κάθε πρόσκοπος θυμάται με χαρά και συγκίνησι. Ποιός είναι άκείνος που σήμερα θ' άρνηθη πως δεν ώφεληθήκε από τον προσκοπισμό;

Πολλοί τον παρεξηγησάν κι' ένόμισαν πως δεν έχει παρά καθρό γυμναστικό σκοπό. Άλλοι δέν τον κατάλαβαν, και πολλοί ένόμισαν πως τα παιδιά όχι μόνο ώφέλειαν δέν θα είχαν, μά και θα εδλάπτοντο απ' αυτόν. Όμως σε κείνους που θέλησαν να προσέξουν, να παρακαλουθήσουν από πιο κοντά να τί άπακαλύφθη.

Προσκοπισμός θα πη ή υπό μορφήν διασκεδάσεως κατάλληλο; χρησιμεποιήσε ή ανάπτυξις όλων των προσόντων και προτερημάτων, ήθικών και σωματικών, που κρύβονται μέσα σ' ένα παιδί χωρίς να το κουράσουν. Και πρώτα των σωματικών. Αι έκδρομαί δυναμώνουν το σώμα. Η γυμναστική το τελειοποιεί. Τα γυμνάσια το κάμνουν να παιθαρχή. Αι γνώσειεσ το προφυλάσσουν από κάθε κίνδυνο, και το καθιστούν όλιγαρκέσ. Η ύγιεινή και αι γνώσειεσ πρώτων βοηθειών το προφυλάσσουν από άρώστειαιεσ και το βοηθούν εις το ν' άπαλλάχθη από τούς κίνδυνους των.

Κι' έπειτα ήθικώσ. Πρώτα ο νόμος των προσκόπων είναι το ήθικώτερο μάθημα, και όταν κανείς τον μάθη και μπορεί να τον εφαρμόσει γίνεται ο τέλειος άνθρωπος. Έπειτα ο προσκοπισμός συνειθίζει το πνεύμα στην παιθαρχία, πράγμα που είναι τόσο σπάνιο στην Έλλάδα. Τα διάφορα παιχνίδια αναπτύσσουν την παρτικηρητικότητα και την ατοιμότητα της σκέψεωσ.

Αι διάφοροι γνώσειεσ, που άποκτιθ άκείνας παιζονταεσ και διασκεδάζονταεσ, τον κάμνουν να έχη αυτοπειοίθησι και αυτενεργεια και πρωτοβουλία. Και ίδου το κυριώτερον! Ο προσκοπισμός διαπλάττει χαρακτήρεσ. Ο μικρός, ο κακο-

μαθημένος, ὁ ψεύτης, ὁ ἐγωϊστής, ὁ ὀκνηρός, ὁ ἱηλείωρης, ὁ ἀλλαξών, ὁ σπάταλος, ὁ φιλάργυρος, ὁ κλέπτης θὰ πύρουν τὰ καλύτερα μαθήματα καὶ παραδείγματα μέσα σὲς προσκοπικὰς τάξεις. Ὁ ἀρχηγὸς θὰ τὸν παρακολουθήσῃ μόλις καταταχθῇ. θὰ διαγνώσῃ τὰ ελαττώματά του, καὶ σιγὰ σιγὰ, πρῶτα μὲ ὑποδείξεις ἔπειτα μὲ συμβουλὰς, τέλος μὲ ἀπειλὰς καὶ τιμωρίας, μὰ πάντοτε μὲ ὑπομονή καὶ ἐπιμονή, θὰ κατορθώσῃ, ἂν ὄχι νὰ ξεριζώσῃ ἐντελῶς τὸ κακό, τοῦλάχιστον νὰ τὸ περιορίσῃ σὲ κατώτατο ὄριό του. Κι' αὐτὸ σκεδὸν πάντα ἐπιτυγχάνεται.

Κι' ἐστὶ ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ἄσπιος, παραδίδεται ὁ νέος ἀπὸ τὸν προσκοπισμὸν στὴν πατρίδα, καὶ παραδίδεται μὲ τὴν ἐργασίαν πῶς θὰ ἔξερῃ νὰ τὴν δοξάσῃ παντοῦ ὅπου τὸν χρειασθῇ.

Ὁ προσκοπισμὸς ἐρριζοβόλησε μὲ ἀθάνατες ρίζες στὸ ἑλληνικὸ γῆμα, καὶ σήμερα ἀκόμα, μὲ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ κυρίου Μίνδλερ, κάνει θαύματα. Οὔτε μαράθῃκε, οὔτε ποτὲ θὰ μαραθῇ. Κι' ὅταν ἡ εἰρήνη ἀπλωθῇ στὸν κόσμον χαρούμενη καὶ οἱ περιπατοῦντες τῆς πατρίδος τελειώσουν, θὰ ξαναφανῇ πῶς ἀκαίριος καὶ δυνατὸς παρὰ ποτὲ γιὰ νὰ περιλάβῃ στὴν μεγάλη ἀγκαλιά του καὶ τὴν Ἑλληνόπουλο.

Γ. Ε. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ
πρώην Ἀρχηγός

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

— Πῶς μαξεύονται τὰ κομμάτια τῶν γυαλιῶν.

Ἐὰν ἐμβαπτίσετε ἓνα μάλλινο πανί εἰς τὸ νερὸ καὶ τὸ ἀπλώσετε ἐπάνω ἀπὸ τὰ γυαλιά, θὰ ἴδῃτε ὅτι καὶ τὰ πλέον μικρὰ κομματάκια θὰ μείνουν κολλημένα εἰς τὸ πανί καὶ οὕτω θὰ καθαρῖτε τὸ πάτωμα πολὺ καλὰ καὶ χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ ξαναἰδῆτε συντρίμματα γυαλιῶν ἔπειτα ἀπὸ πέντε ἡμέρας.

Οἰκονομικὴ παραγωγὴ ἁλατος ἐκ θαλασσίου ὕδατος

Λαμβάνετε λευκοσιδήρινον κυλινδρικὸν κυτίον (π. χ. κυτία κονσερβῶν, γάλακτος συμπυκνωμένου κτλ.) Ἐπὶ τοῦ πώματος ἀναίγετε πολλὰς ὀπὰς διὰ λεπτοτάτου καρφίου. Γεμίζεται τὸ κυτίον θαλασσίου ὕδατος ὅπερ στερρεοῦτε ἐπὶ κλάδου δένδρου ἢ ἐπὶ ὀριζοντίου κοντοῦ μὲ τὸ διατρυπηθὲν πώμα πρὸς τὰ κάτω.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κοντοῦ ἢ κλάδου προσαρμόζετε πυκνὸν καθαρὸν μάλλινον ὕφασμα. (τσόχα φέλπα), οὕτως ὥστε τὸ ἐκρέον εἰς ἐλαχίστην ποσότητα θαλάσσιον ὕδωρ νὰ βρέχῃ τὸ ὑποκάτω τοποθετημένον ὕφασμα. Προσέξατε τὸ πείραμα νὰ γείνη εἰς ἡλιόλουστον καὶ ἐκτεθειμένον ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον εἰς τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πνέοντα ἄνεμον.

Ἄμα στεγνώσει τὸ ὕφασμα, θὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἐπιφανειάν του γέμουσαν μικρῶν κρυστάλλων ἁλατος οὗς συλλέγομεν πρὸς χρῆσιν μας.

Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐν σμικρῷ ἔχομεν ἐὰν ἀπλῶς ἐμβαπτίσωμεν τὸ ὕφασμα καὶ ἀφήσωμεν τοῦτο νὰ στεγνώσῃ εἰς μέρος ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸν πνέοντα ἄνεμον.

Συνδρομὴ ετησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα Δοχ. 3.—

» » » τὸ Ἐξωτερικὸν » 4.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων (Λυκαβητοῦ 7α) Σύνταξιν Περιοδικοῦ.

ΙΔΕΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν πολλαὶ ὀμάδες προσκόπων ἐπιχειροῦν κάθε ἐβδομάδα εἰς τὰς συγκεντρώσεις των καμμίαν ἐργασίαν, π. χ. πλέκουν καλάθια, κάνουν σακκάκια κυρίας ἐκ δερμάτων κτλ. διὰ νὰ κερδίσουν λεπτὰ διὰ τὸ ταμεῖον των.

Ἡ δική μου ὀμάς, θυμάμαι ἡ ὀγδόη ὀμάς τοῦ Καίμπριντζ, ἔλαβε πολλὰ χρήματα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μὲ Φυγούρας προσκόπων, προσκοπίδων καὶ στρατιωτῶν τὰς ὁποίας ἔκοψαν ἀπὸ ξύλον καὶ ἐπώλησαν πρὸς δύο δραχμάς τὴν μίαν. Εὐτυχῶς εἶχαμεν μεταξὺ μας ἓνα πρόσκοπον, ζωγράφον πρώτης τάξεως, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ σκιαγραφήματα ποῦ οἱ ἄλλοι ἔκοψαν, καὶ ἔπειτα τὰ ἐχρωμάτισε. Αὐτὴ εἶνε μία ἰδέα, ποῦ προτείνω εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ προσκόπους οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀνάγκην χρημάτων διὰ τὴν ὀμάδα των.

Τώρα ποῦ ὀμιλῶ περὶ χρημάτων ἐνθυμοῦμαι ἓνα ἀνέκδοτον ποῦ μοῦ διηγήθη ἓνας φίλος μου—ἀρχηγὸς προσκόπων κ' ἐκεῖνος.

Μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Λευφόρον Πατησίων—θυελλώδη ἡμέραν φθινοπώρου—ὁ ἄνεμος ἀρπαξε ἔξαφνα τὸ καπέλλο ἑνὸς γέροντος. Τὸ πρῶτ' εἶχε βρέξει, καὶ ὁ δρόμος δὲν ἦτο τίποτε παρὰ θάλασσα, βόρβωρος. Φαντασθῆτε τὴν ἀγωνίαν τοῦ δυστυχισμένου διότι τὸ καπέλλο του ἦτο νέο, πολὺ νέο!

Εὐτυχῶς ἓνας πρόσκοπος εὐρέθη ἐκεῖ κοντὰ μὲ ἓνα φίλο του, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο πρόσκοπος· ὁ πρόσκοπος εἶδε τὸ ἀτύχημα καὶ . . . ἔπιασε τὸ καπέλλο μὲ τὸ χέρι του πρὶν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

—Ἀλήθεια! ἠρώτησα.

—Λόγω τιμῆς, ἐξηκολούθησε ὁ φίλος μου. Ὁ γέρον, ἐνθουσιασμένος, ἠθέλησε νὰ δώσῃ μίαν δεκάραν εἰς τὸν πρόσκοπον. Μὰ ἐκεῖνος ἔκοῦνησε τὸ κεφάλι—ἓνας πρόσκοπος δὲν πέρνει χρήματα. Ἔχει κάνει τὴν καλὴν πράξιν του. Ἀρκεῖ! «Μὰ μπορείτε νὰ τὴ δώστε στὸ φίλο μου—ποῦ ἀγαπάει πάρα πολὺ τῆς καραμέλες!» Ἔλεπε ὁ πρόσκοπος.

Ὁ κύριος τὴν ἔδωκε, καὶ ἐστάθη καὶ ἐκύτταξε τὰ παιδιὰ ποῦ ἐπῆγαν μαζὺ εἰς τὸ κίосκι νὰ ἀγοράσουν καραμέλες.

Λ. ΜΠ.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ο ΔΙΦΝΙΔΙΑΣΜΟΣ

‘Ο Περισίδης, ὁ τόσῳ καλὸς καὶ τόσῳ χρήσιμος Ὑπαρχηγός μου, ἦτανε τῆς υπηρεσίας. Κίνησις μεγάλη ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ στρατόπεδο. Ἀνησυχία, ἀναμπαμπούλα, ἀναστάτωσις, κἀτι πρωτοφανές· οἱ πρόσκοποι πολὺ σοβαροί. Πολεμικοί. Κἀτι ἀπίστευτο: Τὰ φανάρια ἐσβυσαν ὅλα. Καὶ ἐπειτα μία ἡσυχία ἱερή. Οἱ τυκτοφρουροί, ἀγρυπνοὶ, μὲ τὴν προσοχὴν πολὺ τεταμένην. Ἐπήγαιναν καὶ ἤρχοντο, μὲ τὸ βῆμα ρυθμικόν, τὸν κοντὸ στὸν ὄμιον καὶ τὰ μάτια δεκατέσσαρα. Ἐκεῖνος ὁ μικροσκοπικὸς Μιχαλόπουλος—θαῦμα ἀντιλήψεως καὶ πειθαρχίας—δὲν ἄφινε νὰ τοῦ διαφύγῃ οὔτε ὁ ἐλάχιστος ψιθύρος μέσα στὸ δάσο. Πάρα μέσα, πίσω ἀπὸ τῆς ἄλλαις σκηναῖς, μέσα στὸ πειθαρχεῖο, ἐκοιμῶταν ὁ Φωτόπουλος καὶ ὁ Κοτσόμπασης, ὑπαρχηγοί, αἰχμάλωτοι, κρατηθέντες ἀπὸ τὴν ἡμέρα γιατί ἐμάθαμε πῶς ἦτανε οἱ ἀνιχνευταὶ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴ μαγευτικὴ ἢ βραδυά. Ἐκεῖνη ἡ ἡσυχία, ἐκεῖνος ὁ τόσον ὄμορφος καὶ τόσον ξάστερος οὐρανός, ποῦ ἀπλόωνονταν πέρα ὡς ἐκεῖ ποῦ ἔφτανε τὸ μάτι. Πόσῳ ἦτανε ποιητικός. Ἀπάνω ἀπὸ τὴν Πεντέλη ἔβγαίνε τὸ φεγγάρι, τόσῳ ποιητικὰ! Ὅλα μοῦ φαίνονταν ὠραία. Καὶ τὸ στρατόπεδο ἡσυχό, ἤρεμο, ἄπλό, στρατιωτικόν, κἀτω ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πανύψηλα πείρα τῆς γραφικῆς Μαγκουφίνας.

Εἶχα ξεπλωθῆ στὸ προσκοπικόν μου κρεββάτι καὶ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς σκηνῆς μιά ἀκτίνα φεγγαριοῦ ἐφάτιζε τὴ σκηνὴ ἀπὸ τὸ γλυκὸ τῆς καὶ μαγευτικὸν φῶς. Σὲ μιά στιγμή ὁ Περισίδης πετάχτηκε ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖο. Ὁ σκοπὸς ἀνησυχίησε. Συγγενήσεις, μυστικαὶ διαταγαί, κἀποια κίνησις, καὶ ἐπειτα γενικὸς συναγεμιάς. Οἱ πρόσκοποι ὅλοι βρεθῆκαν σὲ πέντε λεπτά καθένας· ἐκεῖ που εἶχε διαταγὴ γὰ νὰ ἀπομα-

κρίνουν κἀθε τι ποῦ θὰ ἀπειλοῦσε τὸ στρατόπεδο. Σφουρίγματα, φωναῖς, σαλπίσματα, τραγὰματα, δεξιὰ, ἀπὸ δῶ, ἀπὸ ἐκεῖ, ἀριστερά. πανζουρλισμός τέλειος. Ποῦ ἦτανε ὁ ἐχθρός; Κανείς δὲν ἤξερε. Ὅλοι ἤξεραν πὺς ὁ ἐχθρός φάνηκε, ἀλλὰ κανείς δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ.

‘Ο Περισίδης ἦτανε τρομερὰ ἀνίσχυος καὶ στενωχωρημένος. Ὁ Φουφάτουλος, ὁ Οἰκονομάκης, ὁ Σεμιτέλος, ὁ Καρμαλικῆς, ὁ Βιτωρῆς χαλοῦσαν τὸν κόσμο. Ὅλο τὸ Μαροῦσι ἀναστατώθηκε. Ἐκοινοποιήθη ἀμέσως ἐπιστράτευσις καὶ τῶν προσκόπων τῆς 19 Ὀμάδος καὶ συνεπληρώθη ὅλη ἡ στρατιωτικὴ κίνησις. Τὸ στρατόπεδο ἐφυλάσσεται πολὺ καλά. Μὰ ὁ ἐχθρός δὲν ἐφαίνονταν πουθενά. Ἐξηρευνήθη μὲ πολλὴ προσοχὴ ἐκεῖνη ἡ ρεμματιά· μὲ φανάρια, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐφαίνονταν. Ἐπὶ τέλος ὁ Περισίδης μοῦ πρρουσίασε τὸ σκοπὸ.

- Τί εἶδες Μιχαλόπουλε;
- ‘Ο φρουρός ἦτανε ἀκόμη τρομαγμένος.
- Πέντε, κύριε Ἀρχηγέ. Ἐκεῖ στὴ βρύση!
- Τί φοροῦσαν.
- Ὀλόασπρα!
- Σαράντα-οχτὼ ὠραις κράτησι! Στὸ πειθαρχεῖο! Γρηγορα! Σιωπή... Δὲν εἶνε κατάστασις αὐτή... Δὲν ἀναστατώνουν ἔτσι χωρὶς λόγον τὸ στρατόπεδο.

Μετὰ πέντε λεπτά τὸ στρατόπεδο ἦτανε πολὺ ἡσυχό. Τὴν ἄλλη τὴν ἡμέρα ἐξηκριβώθη ὅτι πέντε παραθερίζουσι ἤλθαν νὰ κίρουν ἀφνιδιασμοὶ στοὺς προσκόπους! Καὶ τὸ κατόρθωσαν!...

‘Ο Ἀρχηγός τῆς 9ης

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΤΟΥ ΒΑΔΕΝ-ΠΛΟΥΕΛ

Εἰς τὸ ἄλμπουμ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ Βάδεν—Πάουελ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀγγλων Προσκόπων ὑπάρχει καὶ μία περιέργος πεταλοῦδα.

‘Ο Βάδεν Πάουελ ἔκρινε χροὴν κατασκόπου κάποτε εἰς μίαν ἐχθρικὴν χώραν καὶ ἠτοίμασε τὸ σκίτσον ἐνὸς φρουρίου εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται τίποτα ἄλλο παρὰ τὰ πτερὰ μιάς πεταλοῦδας.

Αἱ γραμμαὶ αἱ ὁποῖαι ἐξωγραφήθησαν ἐπάνω στὰ πτερὰ δὲν εἶχαν τίποτα τὸ ἐξαιρετικόν, ἀλλ’ ὅταν μερικὰ ἀπ’ αὐτὰς ἦσαν πολὺ ζοηραὶ ἀντεπροσώπουν κανόνια μεγάλα, ἐνῶ αἱ γραμμαὶ τοῦ κέντρου τῶν πτερυγῶν ἐδείκνυν τὸ σχέδιον τῶν ταίχων τοῦ φρουρίου. Τὸ κεφάλι τῆς πεταλοῦδας ἐδείκνυε τὴν περίμετρον καὶ ἡ περίμετρος τοῦ σκίτσου καθώριζε τὴν

περίμετρον τοῦ φρουρίου καὶ τὴν θέσιν τῶν κανονιῶν.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Βάδεν Πάουελ ἔκρινε αὐτὰ τὰ σχέδια ἀντελήφθησαν ἕνα γέροντα μὲ τὰ κιάλια στὰ μάτια, τὴν στιγμὴν ποῦ ἐσχεδιάζε τὴν πεταλοῦδαν, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθησαν νὰ τὸν φυλακίσουν καὶ νὰ τὸν τυφελίσουν ὡς κατάσκοπον.

Μπορεῖ ὅμως, εἰς κανεὶς ἀξιωματικὸς ἀνεκάλυπτε τὸν ἀκριβῆ σκοπὸν τῆς πεταλοῦδας ποῦ ἐσχεδιάζεν ὁ Βάδεν Πάουελ, νὰ μὴν ὑπῆρχον σήμερον οἱ πρόσκοποι. Αὐτὸ ὁ Βάδεν Πάουελ θὰ ἐφυλακίζετο, καὶ δὲν θὰ εἶχαμε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσωμεν τὰ σώματα τῶν προσκόπων.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπανταχοὶ ἀρχηγοὶ Ὀμάδων νὰ μᾶς ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα, μέχρι τῆς 26ης τοῦ βραδύτερον, μακρὰν περιγραφὴν τῆς προσκοπικῆς κινήσεως.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

(Έντυπώδεις "Αγγλων Αρχηγού")

"Όταν είναι κανείς αρχηγός μιας ομάδος του επιβάλλεται να έρχεται εις γνωριμίαν με τους συγγενείς των Προσκόπων ή τους γονείς. Εάν μάλιστα πρόσκοπός τις άπουσιάζη δύναται ή αρχηγός να έπωφεληθῆ της ευκαιρίας να γνωρίση τους γονείς του. Έχω κάμει μίαν ιδιαίτεραν εργασίαν επισκεπτόμενος τους γονείς των Προσκόπων, πολλάκις δὲ χωρὶς να τὸ γνωρίζουν οἱ Πρόσκοποι.

"Ενθυμούμαι κάποτε, ὅτι ὁ Κάρολος εἶχεν ἀρχίσει να ἀπουσιάζη ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις, τόσον ποῦ με ἠνάγκασε να μεταβῶ εἰς τὸ σπῆτί του διὰ να μάθω τοὺς λόγους. Ὁ Κάρολος ἦτο εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ εἶπα εἰς τὴν μητέρα του τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἡ μητέρα του μοῦ ἐξήγησεν, ὅτι ὁ Κάρολος ἠσχολεῖτο πολὺ καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν λαχαναγορὰν καὶ ἐγύριζεν εἰς τὸ σπῆτι ἀγρυπνος τὸ πρωῒ. Ἡκουσα μὲ συμπάθειαν τὴν μητέρα του καὶ ἠρώτησα ἐὰν ὁ Κάρολος ἐπήγαιεν εἰς τὴν σχολὴν τῆς Ζωγραφικῆς, ὅταν εἶχεν ευκαιρίαν. "ὦ! Ναί! Πηγαίνει καμμὶα φορὰ. Ἐγὼ συγκατένευσα.

Λοιπὸν δὲν νομίζετε, ὅτι αὐτὸς θὰ ἔμπορούσε να ἔρχεται μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα εἰς τὴν συνεδρίασιν; ἠρώτησα. "Θὰ τὸν ὑποχρεώσω ἢ ἀπάντησις. Ἀπεχαιρέτησα καὶ ἔφυγα... Ὁ Κάρολος ἦλθεν εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

"Ἐλαβα τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἓνας πρόσκοπος εἶχεν ἀποκτήσει ἓνα κακὸ ὄνομα μετὰ τὸν φίλον του Γεώργιον, ὃ ὁποῖος ἦτο μέλος τῆς Ὁμάδος μου, καὶ ὅτι ὁ τελευταῖος εἶχε γείνη πολὺ κακῆς διαγωγῆς. Ἐπῆγα ἀμέσως εἰς τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἐπληροφόρησα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἡ μητέρα του ἦτο πολὺ στενοχωρημένη, καὶ μοῦ εἶπεν, ὅτι ὁ Γεώργιος εἶχε γείνη πολὺ ἀκηρῆς, ὅτι ἦτο ἀδύνατον να τὴν ὑπακούσῃ, καὶ ὅτι καμμίαν φορὰν ἦτο παρὰ πολὺ σκληρός. Ἀκόμη δὲ ὅτι ὁ Γεώργιος ὑπῆρξε καλὸ παιδί πρὶν φορέσῃ τὴν προσκοπικὴν στολήν. Τὴν ἐβεβαίωσα, ὅτι ὁ Πρόσκοπις ἦτο βεβαίως ἰατρὸς διὰ τὴν ἀκηρῆσαν τοῦ Γεώργου, ἀλλὰ ἐὰν αὐτὴ θὰ ἔμπούσε να μᾶς δώσῃ χεῖρα βοήθειας. Ἡ ἄδεια μοῦ ἐδόθη ἀμέσως, καὶ ὁ Γεώργιος εἶναι τῶρα τὸ ἀγαπημένον παιδί τῆς μητέρας του καὶ οὐδέποτε ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις.

Έχω πολλοὺς λόγους να πιστεύω, ὅτι αἱ ἐπισκέψεις πρὸς τοὺς γονεῖς ἐπιφέρουν πάντοτε πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα, διὰ τοῦτο συμβουλεύω τοὺς ἀγαπητοὺς μου συναδέλφους ἀρχηγούς να δοκιμάσουν τὰς ἐπισκέψεις πρὸς τοὺς γονεῖς τῶν Προσκόπων καὶ θὰ ἴδωσιν, ὅτι τ' ἀποτελέσματα θὰ εἶναι παρὰ πολὺ ευχάριστα.

(Έκ τοῦ Ἀγγλικῶ)

St.

Ο ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ-ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

(Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Περιοδικὸν τῶν Ἀρχηγῶν)

Ἀπὸ τὰς στατιστικὰς αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῶν Ἀγγλων Προσκόπων ἐκ μέρους τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν Λίβερπουλ, Γκρουτὸν, Μάτσεστερ, Σουδάν κλπ., συναγεται ὅτι ὁ μέσος ὄρος τῆς ἡλικίας τῶν Σκάουτ-Μπόϋς εἶναι σήμερον τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος, τῶν νεοσυλλέκτων τὸ δέκατον τρίτον καὶ τῶν μεγάλων Προσκόπων τὸ δέκατον ἑβδόμον ἔτος.

Εἰς τὴν Λίβερπουλ ὑπάρχουν 76 ἑμάδες Προσκόπων, αἱ ὁποῖαι ἀριθμοῦσι 2411 Πρόσκοπους, ἡλικίας ἀπὸ 11—15 ἔτων, 804 ἀπὸ 14—16 καὶ 254 ἀπὸ 16—18 κλπ.

Εἰς τὸ Γκρουτὸν ὑπάρχουν 29 ὁμάδες μετὰ 1000 περίπου μέλη ἐκάστη. Ἐκ τούτων αἱ 5—6 χιλιάδες Πρόσκοποι ἄγουσιν ἡλικίαν ἀπὸ 12—14 ἔτων.

Εἰς τὸ Σουδάν ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ 300 ὁμάδες Προσκόπων ἀριθμοῦσαι 9500 Πρόσκοπους. Κατὰ τὸ 1916 ἐνεγράφησαν 2400 Πρόσκοποι.

Εἰς τὸ Ρίντιγκ ὑπάρχουσι 200 ὁμάδες μετὰ 6120 Πρόσκοπους.

Εἰς τὸ Λήηδ ὑπάρχουσι 25000 Πρόσκοποι. Ἐκ τούτων 20000 δὲν εἶναι μέλη ἄλλων ὀργανώσεων.

**ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ 7**

Ἰδρύθη τὸ 1910. Μέχρι τοῦδε συνεστήθησαν ὁμάδες προσκόπων ἐν Πάτραις, Λαμία, Βόλω, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Κερκύρα, Χίω, Μιτυλήνη, Σάμω, Κύπρω, Κρήτη, Σύρω κλπ.

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΣΤ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΕΑΣ Ἀρχηγὸς τῆς 9ης Ὁμάδος Ἐπιτηρητῆς τῆς ὕλης

011
00
0
Δ
x
?

